

ZATURDAG, den

2^{den} MEI.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 29 April 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van heden, N^o. 494/446, is bepaald en vastgesteld.

α. Dat de Commissie tot aanneming en beoordeeling der aangiften van verkochte Dram en Melassie, en der revenuen van Houtgronden, voorgeschreven bij art. 3 der Publicatie van het voormalig Hof van Policie en Criminele Justitie van 1/10 Maart 1824, (Gouvernements-blad van dat jaar N^o. 5) zal bestaan:

Uit den Administrateur van Financiën, als Voorzitter, — en

Uit de Leden van den Kolonialen Raad, de Heeren:

G. C. B. WEISSENBRUCH — en
S. DE LA PARRA.

β. Dat dezelve Commissie vergaderen zal gedurende den loop der aanstaande maand Mei, en wel telken Vrijdag des voormiddags van 9 tot 12 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, te beginnen met Vrijdag den 8^{sten} Mei e. k.

Strekke deze aankondiging om elk en een iegelijk, wien zulks mogt aangaan, daarmede bekend te maken.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE-STAND.

PARAMARIBO, den 30 April 1835.

Heden zijn in ondertrouw opgenomen:

JOHAN HENDRIK REJEG jongman,
en JACOB A SARA STUGER jonge dochter,
beiden alhier geboren, van de Evangelische Luthersche Gemeente, en alhier woonachtig.

In kennis van mij,
De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

A. P. TIRION.

BUITENLANDSCHE NIEUWSTIJDINGEN.

Extracten uit de Nederlandsche Couranten tot en met den 4den Maart 1835.

Nederlanden.

AMSTERDAM, den 3 Maart.

In de laatste dagbladen uit Washington vinden wij den tekst der resolutien, welke het kommitté voor buitenlandsche zaken, opzigtelijk de betrekkingen met Frankrijk, aan de Kamer der Vertegenwoordigers heeft onderworpen:

1^o. Is besloten, dat de vorderingen onzer medeburgers jegens Frankrijk, welke bij het traktaat van 4 Julij 1831 zijn erkend geworden, op de hechste grondslagen van regt en billijkheid berusten; dat derzelver deugdelijkheid en bedrag voor de beide Gouvernemen ten, ten gevolge dier conventie, onbetwistbaar zijn geworden.

2^o. Is besloten, dat het denkbeeld om zich te onderwerpen aan Frankrijks weigering om het traktaat uit te voeren, door

geenen tak van het bestuur kan worden aangenomen, en dat wij behooren er op aan te dringen en het regt hebben te verwachten, dat Frankrijk in de weigering om zijne bij dat traktaat gestipuleerde verplichtingen te voldoen, niet zal volharden.

3^o. Is besloten dat, aangezien de Koning der Franschen in eenige der jongste mededeelingen tusschen de Ministers der beide Gouvernemen ten en ten gevolge van de herhaalde verzekeringen zijner opregte begeerte om het traktaat geheel te zien naleven, zijn voornemen heeft doen blijken, om met dat oogmerk een concept voor te dragen, zoodra de Kamers zullen kunnen vereenigd worden, gelijk mede zijn vaste wil om al zijne pogingen aan te wenden, ten einde de schuldvordering te zien goedstemmen, aangezien de wet slechts met eene zeer kleine meerderheid door de Afgevaardigden is verworpen, en dit ligchaam thans weder vergaderd is en wel vroeger dan men bij de opening van het Kongres had gehoopt, zoo behooren wij tot nog toe vertrouwen te stellen in de opregtheid der verklaringen van het uitvoerende gezag in Frankrijk, en vertrouwend op deszelfs eergevoel en de braafheid van het Fransche volk, in weerwil van de ondervonden eindlooze uitstellen, de hoop niet te laten varen, dat de verplichtingen van goede trouw en het gevoel van de regtmatigheid onzer schuldvordering door geene der takken van het Fransche Gouvernement zullen worden afgewezen en miskend.

4^o. Is besloten, dat het op dit oogenblik en bij de bestaande omstandigheden niet voegzaam is, betrekkelijk onze aangelegenheden met Frankrijk eenigen wetgevenden maatregel te nemen.

— De postgemeenschap tusschen Noord-Nederland en Belgie is thans bepaaldelijk hersteld, en de handelaren van beide landen, in welke stad zij ook mogen gevestigd zijn, kunnen thans met snelheid en veiligheid elkander hunne brieven, enz. toezenden. Dit is een beduidend voordeel, hetwelk wij thans voornamelijk aan onze Regering verschuldigd zijn, hebbende dezelve terecht begrepen dat de bijzondere handelsbelangen behooren vreemd te blijven aan de staatkunde.

Voor al zal Noord-Nederland, voor deszelfs briefwisseling met een gedeelte van Europa, groot nut van deze geregelde herstelling der gemeenschap vinden, vermits thans niet alleen de Fransche brieven onder couvert van een korresponderend huis te Antwerpen gemakkelijk en snel verzonden kunnen worden, maar ook voor het verzenden naar en het bekomen van brieven uit Engeland de gelegenheid veel vuldiger is. Er bestaan namelijk thans tusschen Belgie en Engeland vier geregelde postgelegenheden, zoodat onze kooplieden, behalve de regtstreeksche gemeenschap, ook nog, door middel van eenen korresponderent te Ostende of Antwerpen, hunne brieven twee malen per week meer ontvangen, terwijl buitendien de dienst over Belgie, uithoofde van de kortere zeereis, gewoonlijk geregelder is. Even zoo kunnen de brieven naar Engeland vier malen in de week over Antwerpen verzonden worden.

Wij weten, dat al deze bijzonderheden bij de meeste onzer lezers van den handelstand niet onbekend zullen zijn; intusschen hebben vele aanvragen ons overtuigd, dat anderen dezelve niet kennen, en voor deze hebben wij gemeend deze weinige inlichtingen te moeten mededeelen.

— In het Antwerpsche Journal du Commerce leest men:

De verkiezing van den Heer Abercromby is voor het ministerie eene nederlaag, welke de Tory-dagbladen niet eens trachten te verkleinen of te verbloemen. Zij leggen zonder omweg al het ongenoegen en al de teleurstelling aan den dag, welke deze uitkomst hun veroorzaakt; zij bekenen dat de door hunne partij geleden slag te smartelijker is, omdat hij onverwacht was. Geen hunner gelooft echter dat die nederlaag ernstig genoeg is om de Ministers te bewegen, hunne portefeuilles neder te leggen. Ook de Standard gelooft stellig dat zij vast op hunnen post in het oogenblik van krissis blijven zullen. Na in een uitvoerig artikel de redenen te hebben aangetoond, welke de ontbinding van het kabinet zullen beletten, voegt de Standard daarbij nog de volgende regels:

»Sedert wij het bovenstaande schreven, hebben wij het genoeg gehad, de volle overtuiging onzer vermoedens te bekomen. Stellig zullen de Ministers hunne vlag aan hunnen mast vastspijkeren, en hunnen vijanden de verantwoordelijkheid overlaten om te verdelen al hetgeen nog van de Britsche Constitutie mogt overblijven.»

De bewoordingen van den Standard, hoewel een onwrikbaar besluit van den kant der Ministers aantoonende, zijn tevens een bewys voor de moeilijkheid hunner positie.

— In de Javasche Courant van 11^{den} October 11. vindt men het ons dezer dagen over Engeland toegekomen berigt eener aardbeving te Batavia, aldus bevestigd:
BATAVIA, 30 October 1834.

Na eene zeer warme en drukkende weersgesteldheid gedurende eenige dagen, is in den vroegen morgen van heden, omstreeks ten half zes ure, te dezer hoofdplaats, allérwege eene buitengewoon hevige aardbeving gevoeld, die van vrij langen duur was en van een zeer sterk onderaardsch gedruisch vergezeld ging. De inwoners, die aldaar nog nimmer eene zoodanig angstverwekkende aardbeving ondervonden hadden, verlieten, door schrik bevangen, ijlings hunne schuddende huizen. Verscheiden woningen en steenen gebouwen, waaronder het paleis te Weltevreden, het stadhuis en een lands pakhuis, zijn meer of minder beschadigd geworden. Tot dus verre blijkt het niet dat iemand letsel heeft bekomen.

BATAVIA, 30 October 1834.

De aardbeving, die Vrijdag 11. hier gevoeld is, heeft vrij veel schade gedaan, en kan nog in de toekomst nadeelige gevolgen hebben. De muren van het paleis op Weltevreden zijn op verscheidene plaatsen gescheurd, het stadhuis en de kerk hebben, zoo wel als een aantal andere huizen, geleden. Op vijf uren afstands van Batavia is een groot huis geheel in eenen puinhoop veranderd, en in de residentie Buitenzorg is het paleis van den Gouverneur Generaal gedeeltelijk ingestort, zoodat de bewoners daarvan slechts te nauwnood gered hebben kunnen worden. Ook elders op Buitenzorg is nog al schade geweest, zijnde aldaar onder anderen een groot landhuis, Kalidros genaamd, vernield. Men ziet met angst de aankomst van den post te gemoet, omdat men vreest, dat in de binnenlanden meerdere rampen hebben plaats gehad. Zoo verhaalt men reeds doch zonder dat ik weet of het waar is, dat ergens in de Preanger-regentschappen een

schuur in den grond is ontstaan, waardoor eene postkar met man en paard is verzwolgen. Ik zal het vreesselijk oogenblik, dat wij hier hebben doorgestaan, nooit vergeten; de aardbeving ging vergezeld van een akelig gedruisch; het zeer ruime huis, waarin ik mij bevond, schudde als het blad van een boom, en hooren en zien verging van het gekraak. Wij kwamen allen doodsbleek naar buiten vliegen... Door Gods goedheid is echter, voor zoo veel mij bekend is, hier niemand omgekomen, of zelfs gekwetst.

BATAVIA, 13 October 1834.

Op den 10 dezer heeft alhier eene hevige aardbeving plaats gehad, die een ieder met angst en schrik vervulde. Dezelve begon om trent half zes ure des morgens met een ontzettend onderaardsch gedruisch, en daarop volgde eene hevige stampende beweging, welke de gebouwen op eene schrikbare wijze heed sidderen; vele derzelve hebben zwaar geleden, vooral op *Buitenzorg*, alwaar het paleis gedeeltelijk is ingestort, en verder zoodanig beschadigd, dat hetzelfde onbewoonbaar is, en afgebroken moet worden. De rotoude aan de voorzijle, alwaar, boven vroeger de billardtafel stond, is ingestort op het oogenblik, dat de Gouverneur-Generaal *ad interim*, de Heer Baud, zijne echtgenoot, die ten gevolge van eene zware kraam nog zeer zwak is, naar beneden droeg, en juist aan het hoofd van den trap gekomen was. — Het paleis op *Welterreiden* heeft ook min of meer geleden, en het huis van den Heer Tiedeman, op *Molenliet*, zal moeten worden herbouwd.

Aan gene zijde van den berg Megamedong is eene geheele poststation met menschen, paarden en gebouwen in de aarde weggezunken, dewelke niet weder toesleet; en men kan naauwlijks een spoor van die ramp ontdekken. Het blijkt nu, dat de berg Gede op eene nieuwe plaats is uitgebarsten, van Tjanjor zichtbaar; en daar het regensizoen op handen is, vertrouwen wij, dat de vulkanische stoffen zich spoedig aldaar zullen ontlasten, en wij voor verdere schokken zullen bevrijd blijven.

Frankrijk.

PARIS, 16 Februarij.

In den *Courrier de l'Isère*, leest men: Het navolgende geval, voor welks echtheid wij borg staan en op hetwelk wij de aandacht der zielkundigen en geneesheeren vestigen, wordt ons uit Virieu onder dagteekening van 2 dezer medegedeeld; wij nemen het hier woordelijk over:

Te Virieu leeft op dit oogenblik een dertienjarig meisje, dat een vrij aardig voor komen heeft, maar door eene geheel buitengewone soort van catalepsie (beroerte in het hoofd) is aangetast. Dit meisje, de dochter van eenen landhouwer, was in den ouderdom van acht jaren slaapwandelaarster geworden; dag en nacht hield zij de oogen gesloten, somwijlen met eenen doek voor dezelve gebonden; begaf zich veeltijds bij de huren, doorliep hunne woningen en ontdekte daar de meest geheime plaatsen, de best verborgen voorwerpen.

Op den 1sten Januarij werd zij ziek en genadzaakt het bed te houden. Sedert dat oogenblik is zij ten prooi geweest aan de vreesselijkste aanvallen van catalepsie, gedurende welke men de zekerheid verkreeg, dat zij niets hoorde en met gesloten oogen antwoordde op de vragen van hen, die hunne stem naar het eind harer vingers rigtten. Wanneer de crisis voorbij was, verviel zij in zulk eene verregaande verslapping, dat men haar voor dood zoude hebben beschouwd, zoo groot was hare gevoelloosheid.

In hare staat van krisis zoude een vreemdeling, wie hij ook ware, van dit jonge meisje heldere, duidelijke en juiste antwoorden verkregen hebben op alle vragen, die hij tot haar had willen rigten. Wanneer iemand tijding wenschte te hebben van eenen sinds geruimen tijd afwezigen vriend of bloedverwant, antwoordde zij met stellige gezegden en zonder enige draling. Som-

migen, die haar vragen wilden doen omtrent de hel, het paradijs, geheimen, diefstallen, en hetgeen anders over staatkunde, ontvingen geen antwoord.

In haren normalen toestand kan de zieke drukletters met naauwkeurigheid lezen, maar geschrevene letters zijn haar onbekend. Men heeft haar, in haren staat van krisis, allerlei handschriften voorgehouden, en hetgeen voor de aanschouwers hoogst bevreemdend was, zij las dezelve met het grootste gemak, daarbij de regels met den vinger volgende.

Geestelijke en andere geleerde personen spraken Latijn tot haar; zij antwoordde niet in dezelfde taal, maar verzocht dat men haar het gezegde zoude vertolken, en wanneer men haar bedroog, hetgeen dikwerf gebeurde, wees zij de onjuistheid aan tot dat de vertaling naauwkeurig was geschied. Men heeft haar dikwerf de be tekenis gevraagd van eenige Grieksche woorden, doch zij aarzelde nimmer daaraan te antwoorden.

De antwoorden van dit kind zijn iets zoo buitengewoons, dat zij eenen naam heeft verworven, die, gelijk zeer wel te denken is, merklijk is vergroot geworden, zoo zelfs dat de nieuwsgierigen van alle kanten toestroomden, sommigen om haar te zien, anderen om met haar te raadplegen, en alle vertrokken geheel verbaasd over de onbegrijpelijke uitwerkselen van deze ziekelijke geestgesteldheid.

Onderscheidene geneesheeren uit de arrondissementen van Vienne en la Tour-du-Pin, de Echelles de Chambéry hebben deze zeldzame gelegenheid niet laten ontglippen om zulk een vreemd geval te komen bijwonen. Geen hunner heeft echter eene wijze van behandelen voorgeschreven.

De onderprefekt van Tour-du-Pin heeft herhaalde bezoeken bij de patient afgelegd, met oogmerk, zoo men zegt, om over hare ziekte een rapport op te stellen en hetzelfde aan het oordeel van een Parijsch geneesheer te onderwerpen.

Sedert den 1sten Januarij II. hebben de aanvallen van krisis bijna opgehouden; die, welke alsnog plaats hebben, zijn zeer zeldzaam en van korten duur. Dit jonge meisje heeft, tengevolge van het sinds meer dan een jaar niet verlaten van haar bed, het gebruik harer beenen volmaakt verloren.

PRIJZEN DER PRODUCTEN TE AMSTERDAM.

op den 3den Maart.

Koffij: In dit artikel is uit hoofde van het Winter Saisoon, niets omgegaan; aller oogen is thans gevestigd op de veilingen der N. H. M.

Suiker: f28 à 35; zijnde 80 vaten in veiling verkocht voor 30½ à 32½.

Katoen: 65 à 72 c.; de voorraad bepaald zich bij slechts 60 balen *Surinaamsche*, en zeer gevraagd, en men zelfs nog hogere prijzen verwacht.

De 2½ Pct. Nederl. Werkelijke Schuld is op den 3den genoteerd: 55½.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester A. SALOMONS.
Woensdag den 29sten April 1835.

De 42 koppen Slaven, aankomende den Heer J. H. Loden, en laatst gewerkt hebbende op de Plantaadje *Akkerboom*, zijn familieswijze verkocht voor de som van f16,520.

Advertentiën.

(20558) Aanstaande Dingsdag den 5den Mei e. k., des nademiddags om vier uren, zullen BEHEERDERS van den Boedel wijlen den Heer R. VAN REES AZ., ten Sterfhuize door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen: De nog overgeblevene GOEDEREN, bestaande in: fraaije

SCHILDERIEN, GOUD-, ZILVER en PLEETWERK, BOEKEN, DRANKEN, en hetgeen anders nog ten voorschijn zal worden gebracht. Zullende de Goederen, daags vóór- en op den dag der Vendu voor een ieder ter bezigtiging zijn.

Paramaribo, den 1 Mei 1835.

(20588)  Heden ontvingen wij de droevige tijding, dat onze zeer waarde Vader, Behuwd- en Grootvader den Heer SALOMON SWIJT, op den 12den Maart II., te Amsterdam overleden is, in den ouderdom van ruim 82 Jaren.

Gevende langs dezen gebruikelijken weg van dit verlies, kennis aan vrienden en bekenden.

Paramaribo, den 29 April 1835.

A. VAN WEST,
geb. SWIJT.
J. S. SWIJT.
C. J. VAN WEST.
H. S. POS.
M. H. POS.

(3380) Ontvangen per het Schip *Suriname*, Kapitein R. VAN DER MEIJ, en tegens civiele prijzen, te bekomen bij de ondergeteekenden:

Beste Aardappelen, Boter, Kaas, Westphalsche Hammen, Rolpens, Pekel Worst en Saucijsjes, Osse Tongen, Osse Haasjes, dito Bilstukken, Patervleesch, Kalfs Schijven, dito Rollades in blik, gezouten Vleesch in ¼ tonnen, witte- en roode Zuurkool, gedroogde Tuin-Vruchten, Vruchten op Brandewijn, Suikergoed, Thee en Specerijen en meer andere Goederen.

Paramaribo, den 1 Mei 1835.

DEGENHARD & KRAMER.

(20567) GEBROEDERS BRONKHORST, voornemens zijnde hunne Affaire definitief te liquideren, bieden tegens de minst mogelijke prijzen en op goede condities te koop aan: de VOORVERPEN hun nog wel geassorteed Magazijn uitmakende.

Verzoekende tevens al degene, welke eenige pretentie tot hun lasten hebben hunne Rekening in blanco intezenden, en bij accoord bevinding betaling te erlangen en wederkeerig aan al degene, die aan gemelde Firma verschuldigd mogt zijn tot voldoening, ter voorkoming van geregtelijke vervolging.

Over zes weken dag en datum nader te bepalen, zullen zij door den Vendumeester M. A. KEIJSER, hun restorende GOEDEREN, op publieke Vendu verkoopen.

Paramaribo, den 1 Mei 1835.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 28 April, de Nederlandsche Sloop *Ludolph en Constant*, Kap. R. BARBOUR, van *Martinique*. Idem, het Schip *Suriname*, Kap. R. van der MEIJ, van *Amsterdam*, hebbende 42 dagen reis.

Den 30, Z. M. Transport-Schip *Prins Willem Fredrik Hendrik*, gekommandeerd door den Lieutenant ter Zee 1ste klasse, C. VAN DER HAAT, van *Helvoetsluis*.

UITGEKLAARD.

Den 1 dezer, het Schip *de Hoop*, Kap. L. TEUNIS, naar *Amsterdam*; lading: 203 vaten suiker.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 26 Februarij, het Schip *de Paam*, Kap. J. ANDRESEN.

IN HELVOETSLUIS GEARRIVEERD:

Den 2 Maart, het Schip *Nickerie*, Kap. J. CLELAND, laatst van *Portland*.

Te NEWHAVEN, is den 11 Februarij binnengeloopen, het Schip *Nicolaas Witsen*, Kap. F. LANGE. — Allen van hier.

SCHIEPEN IN LADING:

(Sedert onze laatste mededeeling, zie ons no. 27.)

Paramaribo, Kap. J. C. TÄPPE. — *Catharina Anna Helena*, Kap. P. H. BOS. — *Amsterdam*, Kap. C. ABRAHAMS JR. — *Sophia Cecilia*, Kap. B. F. IPSEN. — *Maria*, Kap. J. REMES. — *De Harmonie*, Kap. A. VAN DER MEIJEN.